

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน พ.ศ.๑๔๙๘

พระราชบัญญัติ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

พ.ศ. ๑๔๙๘

กฎหมายพดอยศุดยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๑๔๙๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตาม
งบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

(๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๔) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๕) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

(๖) พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๖

บรรดาภูมิ ข้อบังคับและระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้น ให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจาก คลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างหรือมีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และที่มีสัญญาກับรัฐบาลกำหนดค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการเป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองและไม่มีภูมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบตำแหน่งไว้กับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ข้าราชการการเมืองเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งเป็นลูกจ้างหรือมีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางไปราชการหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีความจำเป็นในทางราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสำหรับวันที่หยุดโดยไม่จำเป็นนั้นไม่ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕
เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

มาตรา ๙ การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ได้แก่

(๑) การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) การเดินทางไปช่วยราชการหรือการเดินทางไปรักษาราชการแทน

(๓) การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน เพื่อไปดำเนินการตำแหน่งใหม่หรือรักษาการในตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ในราชอาณาจักร

(๔) การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมเนื่องจากข้าราชการหรือลูกจ้างออกจากราชการ ถูกสั่งพักราชการ หรือถึงแก่ความตาย

(๕) การเดินทางของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางมาราชการชั่วคราวในราชอาณาจักรเฉพาะระหว่างเวลาอยู่ในราชอาณาจักร

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

(๖) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติราชการในดินแดนต่างประเทศตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ ซึ่งรวมถึงค่าเช่าyanพาหนะ ค่ารวางบรรทุก ค่าจ้างคนหานหาน ค่าน้ำมันสำหรับรถยนต์เพื่อเดินทางและอื่นๆ ท่านองเดียวกันด้วย

(๔) ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ

มาตรา ๑๐ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกได้ตามอัตราในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่ocomanage เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ หรือจนถึงสถานที่ที่ปรับราชการใหม่แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

เวลาเดินทางไปราชการ ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวันถ้าเกินกว่าสิบสองชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งวัน

มาตรา ๑๒ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำอยู่แล้ว จะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชบัญญัติฯ ได้เมื่องดเบิกเบี้ยเลี้ยงประจำ

มาตรา ๑๓ การเดินทางไปราชการวันใดที่จำเป็นต้องพักแรม ยกเว้นการพักแรมในยานพาหนะที่เลี้ยค่าโดยสาร หรือ ในที่พักซึ่งทางราชการได้จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายได้ตามอัตรากันนี้

(๑) ในกรณีเดินทางไปราชการในเขตเทศบาลหรือเขตสุขภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติฯ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังมีอำนาจกำหนดอัตราค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้นจากอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติฯ ได้ตามความเหมาะสมแก่สภาพท้องที่ แต่อย่างสูงจะต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติฯ

ฉบับพิเศษ หน้า ๙
เดือน สิงหาคมที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(๒) ในกรณีเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตราประเภท ๑. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล หากผู้เดินทางมีความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๑๔ การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและหรือค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ไปปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกเดินทาง เว้นแต่ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งสั่งให้ไปปฏิบัติราชการเพื่อบังคับและปราบปรามนอกที่ตั้งปกติและจำเป็นต้องเบิกเกินกำหนดดังกล่าว จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างการเดินทาง และจำเป็นต้องหยุดพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันหยุดพักนั้นได้ไม่เกินสิบวัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

การเจ็บป่วยตามวาระหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ ในกรณีที่ไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่ในห้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วย ผู้เดินทางไปราชการต้องซั่งประกอบ

มาตรา ๑๖ ผู้เดินทางไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการได้ ซึ่งอยู่ในลักษณะที่ไม่อาจเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อื่นได้ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางระหว่างที่ไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทนได้เพียงระยะเวลาไม่เกินสี่เดือนนับแต่วันที่ออกเดินทาง หากมีความจำเป็นต้องเบิกเงินกำหนดดังกล่าว จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน แต่ทั้งนี้ระยะเวลาทั้งสิ้น ต้องไม่เกินหนึ่งปี

ผู้เดินทางตามวาระหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามมาตรา ๑๓ ได้ไม่เกินหนึ่งเดือน ส่วนที่เกินให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านที่ผู้นั้นจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ ในกรณีเบิกจ่ายไม่เต็มเดือน ให้ได้รับตามส่วนจำนวนวันของเดือนนั้น หากมีความจำเป็น ต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินอัตราค่าเช่าบ้าน จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

มาตรา ๑๙ การเดินทางไปราชการโดยปกติ ให้ใช้yan-
พาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงและโดย
ประayahด

ในกรณีที่ไม่มีyanพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการ
ความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ก็ให้ใช้yanพาหนะ
อื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ใน
รายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า
ข้าราชการตุลาการ ดະໂຕະບຸດີຫຣມ ข้าราชการอัยการ หรือผู้มีบศ
พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตรีตรวจตรี ขึ้นไป หรือ
ผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าแต่มีสัมภาระในการเดินทาง หรือต้องนำ
สั่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่ารถนั่งรับจ้างได้
สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับจากสถานีจอดyanพาหนะประจำ
ทางถึงที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ไปปฏิบัติราชการ และแต่กรณี

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่
ไปปฏิบัติราชการ และแต่กรณี วันละไม่เกินสองเที่ยว

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่yanพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมืออัตรา
ห้ายชั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าข้าราชการตุลาการ ตะโธีะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มีศักดิ์ พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตรี ขึ้นไป

(๒) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มีศรีอัยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตรี ขึ้นไป แต่ถ้ายานพาหนะในเที่ยวที่เดินทางนั้นมีชั้นสองเป็นชั้นต่ำสุด ก็ให้โดยสารชั้นหนึ่งได้

(๓) ชั้นสาม หรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มีศนาຍทหารชั้นประทวน หรือนายต່ารวจชั้นประทวน พลทหาร พลตำรวจ

การเบิกค่าพาหนะในชั้นที่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ข้างต้น จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๔๕ การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถธรรมดาก็ได้ทุกรถ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(๒) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถด่วนได้ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(ก) ต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการโดยเร่งด่วน

(ข) เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตาม

มาตรฐาน ๑๙

(ก) ผู้เดินทางไปราชการนอกจาก (ข) ซึ่งต้องอยู่ในรถไฟเวลาหนึ่งเวลาได้ระหว่าง ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึง ๗.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นหรือร่วมเดินทางไปกับผู้เดินทางไปราชการตาม (ข)

(๑) เดินทางโดยรถไฟสายแม่กลอง

(๓) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถเร็ว ถ้าในขบวนรถที่เดินทางนั้นไม่มีรถชั้นหนึ่งธรรมดาก แต่มีรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ ให้ผู้มีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตามมาตรฐาน ๑๙ (๑) เดินทางในรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศได้

(๔) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถด่วน จะเดินทางโดยรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ หรือรถนั่งนอน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

ເລີ່ມ ຕະ ຕອນທີ ۲۰۰ ຮາຊກິຈຈານບໍລິສັດ ແລະ ກັນຍານ ເຊື້ອນ

(ก) รถนั่งนอนชั้นสอง สำหรับผู้ดำเนินการตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ เรื่องตัวเรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป

(ข) รถนั่งนอนชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง
ระดับ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุภาร
ตะโศะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มีศพันตรี นาวาตรี
นาวาอากาศตรี หรือพัน darmachatri ขึ้นไป

(ก) รถนั่งนอนชั้นหนึ่งปรับอากาศ สำหรับผู้
ค้ำร่างตัวແහນ່ງระดับ ລົ້ນໄປ ມີຫຼືຕຳແໜ່ງທີ່ເຫັນເຖິ່ງ ຜູ້ພິພາກນາ
ຄາລແພັ່ງ ຜູ້ພິພາກນາສາລອາຍ້າ ຜູ້ພິພາກນາສາລຄດີເດັກແລະ
ເຢາວຸນກລາງ ຜູ້ພິພາກນາຫວ່ານໍາຄາລີ້ນໄປ ມີຫຼືອັນດາປະຈຳ
ກຽມ ອັນດາຈົງຫວັດີ້ນໄປ ມີຫຼືຜູ້ມື້ຍົກພັ້ນເອກ ນາວາເອກ
ນາວາອາກາສເອກ ພັນຕໍມາຮົງເອກ ຊົ່ງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນອັດຕະພັນເອກ
ພື້ເສຍ ນາວາເອກພື້ເສຍ ນາວາອາກາສເອກພື້ເສຍ ມີຫຼືພັນຕໍມາຮົງເອກ
ພື້ເສຍ ຊົ້ນໄປ

มาตรา ๒๐ ในท้องที่จังหวัดใดไม่มีอัตราค่าพาหนะ
ประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดอัตราค่า
พาหนะประเภทนั้นขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติ

เดือน สิงหาคมที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

และการตรวจสอบ เมื่อกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวแล้ว ให้
แจ้งกระทรวงการคลังทราบ

มาตรา ๒๑ การเดินทางไปราชการภายนอกในเขตกรุงเทพ-
มหานครสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่ง
ที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการ ดະโต๊ะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ
หรือผู้มีศักดิ์ พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตรีตรวจรี
ชั้นไป ให้เบิกค่ารถนั่งรับจ้างได้

มาตรา ๒๒ การใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ
ผู้เดินทางไปราชการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่ง
ดำรงตำแหน่งอธิบดีชั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับ
ราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับ
ราชการบริหารส่วนภูมิภาค จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่า
พาหนะที่เหมาะสมจ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้ยานพาหนะ
ส่วนตัวเดินทางไปราชการนั้นได้

ในการนี้ราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วน
ภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากการตรวจทบทวนกรม
ผู้บังคับบัญชาตามวาระกำหนดนั้นจะมอบอำนาจให้ข้าราชการ ซึ่งดำรง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๖๘

คำแนะนำงบประมาณ ๓ ขั้นไป หรือคำแนะนำงบที่เทียบเท่า เป็นผู้พิจารณาอนุญาตก็ได้

เงินชดเชยนี้ ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะ

มาตรา ๒๓ เงินชดเชยตามมาตรา ๒๒ ให้เบิกได้ในอัตราต่อหนึ่งคน ดังต่อไปนี้

(๑) รถชนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ ๕๐ สตางค์

(๒) รถจักรยานยนต์ กิโลเมตรละ ๓๐ สตางค์

การคำนวณระยะทาง ให้คำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้สะดวก

มาตรา ๒๔ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ ดังโศภุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มีศพันໂທ นาวาໂທ นาวาอากาศໂທ หรือพันตำรวจໂທ ขึ้นไป ให้เดินทางโดยเครื่องบินได้ทุกราย

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้าง นอกจาก (๑) จะโดยสารเครื่องบินได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(๓) การเดินทางโดยเครื่องบินซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) หรือ (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกัน ตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๕ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ขึ้นไป หรือผู้มีบุคลากร ผลเรือตรี ผลอากาศตรี หรือผลตำรวจนครรช ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชาไม่สิทธิเบิกในการเดินทาง

ในการเดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาไม่หลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชาไม่สิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๒๖ ผู้เดินทางไปราชการร่วมกับชาวต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่รับรองชาวต่างประเทศ หรือปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศ จะเบิกค่าพาหนะในการเดินทาง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เดือน ก.ค. ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๘๙

เท่ากันที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

มาตรา ๒๗ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าระหว่างบรรทุกสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

มาตรา ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปราชการก็ให้เบิกได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

มาตรา ๒๙ การเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามมาตรา ๘ (๓) หรือ (๔) นี้ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตาม มาตรา ๘

มาตรา ๓๐ ผู้เดินทางตามมาตรา ๒๙ จะเบิกค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ในอุปการะได้ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๙

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๖๘

- (๓) บิดามารดาของผู้เดินทาง
- (๔) บิดามารดาของคู่สมรส
- (๕) คนใช้ส่วนตัว ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชี ๑
ท้ายพระราชบัญญัติกัน

มาตรา ๓๙ ค่าเช่าที่พัก ในระหว่างการเดินทางสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ (๑) ถึง (๔) ให้เบิกได้เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทางตามมาตรา ๒๘ มีสิทธิเบิกสำหรับคนใช้ส่วนตัวให้เบิกในอัตรากันต่ำสุดของประเภท ก. หรือประเภท ข. แล้วแต่กรณีแห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติกัน

เมื่อเดินทางไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจหาที่พักได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้อนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับคนเงวงและบุคคลในครอบครัวต่อไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

- (๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วนกลาง
- (๒) ผู้บังคับบัญชาขึ้นหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงินหรือนายอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เดือน ก.ศ. ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักต่อไปอีก จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๓๒ ค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ (๑) ถึง (๔) ให้เบิกได้เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทางตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิเบิก สำหรับคนใช้ส่วนตัวให้เบิกในอัตราขึ้นต่ำสุดของอัตราตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ (๓)

มาตรา ๓๓ ค่านอนห้องสี่ห้องส่วนตัวให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราหนักและปริมาตรตามเกณฑ์คำนวณที่กำหนดไว้ในบัญชี ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การใช้รถยนต์เป็นพาหนะบรรทุก ถ้าน้ำหนักและปริมาตรบรรทุกต่ำกว่าหนึ่งคัน หรือเกินหนึ่งคันโดยมีเศษ ก็ให้มีสิทธิเบิกได้เต็มคัน ถ้าเศษเกินหนึ่งคัน ให้เบิกได้อีกหนึ่งคัน

มาตรา ๓๔ การขอนเขยียสิ่งของส่วนตัว ให้ขอนเขยียโดยทางรถไฟ หรือจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ แต่ถ้าการขอนเขยียโดยทางรถไฟหรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจไม่สะดวกหรือไม่อาจทำได้ ให้ใช้yanพาหนะอื่นได้

การใช้yanพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการขอนเขยียโดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ ให้ทำได้โดยไม่ต้องขออนุมัติก่อนใช้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

การใช้ยานพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการขับขี่โดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ จะทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาซึ่งคำรับตำแหน่งอธิบดี ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างสำนักงานซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต้องเดินทางโดยเครื่องบินตามมาตรา ๒๔ ให้นุ่มคลื่นครอบครัวตามมาตรา ๓๐ เดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวและหรือสั่งของส่วนตัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทางรายงานชื่อของเหตุผลความจำเป็น และกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทาง ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้คำรับตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เดลี แต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ถ้าผู้เดินทางคำรับตำแหน่งอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เสนอผู้บังคับบัญชาเห็นชอบแล้วไปอีกชั้นหนึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๖๙

การเลื่อนการเดินทางตามวาระหนึ่ง ให้ทำก่อนที่จะเดินทาง
ให้ผู้บังคับบัญชาตามวาระหนึ่ง มีอำนาจอนุญาตให้เลื่อน
การเดินทางต่อไปได้ภายในเวลาอันสัมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี
นับแต่วันที่ปรากฏในคำสั่ง หรือวันที่ได้รับคำสั่งให้ออกจาก
ราชการ และแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ผู้ต้องเดินทางตามมาตรา ๒๕ ซึ่งได้รับเงิน
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ต้องออกเดินทาง
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงินค่าใช้จ่าย ถ้าไม่ได้เดินทาง
ภายในกำหนดดังกล่าว ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืน
ทันที

มาตรา ๓๘ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งออกจากราชการ
จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลใน
ครอบครัวตามมาตรา ๓๐ ได้ เนื่องจากค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ
และค่าขนย้ายสัมภาระของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำแหน่ง
อีกครั้ง หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทาง
ราชการรับบรรจุ ผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก
หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ตามตำแหน่งหรือชั้นยศซึ่งได้รับ^๔
ครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการหรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐๐ ราชกิจจานุเบนกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ลูกจ้างต้องออกจากราชการ เพราะถูกลงโทษทางวินัย ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก หรือกรณีลูกสั่งให้ออกจากราชการก่อน พิจารณาหรือสอบสวน ให้ผู้นั้นเบิกได้ในอัตราชั้นต่ำสุดของค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างตน

มาตรา ๓๕ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกสั่งพักราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในอัตราชั้นต่ำสุดสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ ได้ เนื่องจากค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าน้ำยาสั่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำแหน่ง จำเป็น หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้ แต่ถ้าหากผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไม่มีความผิด จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเอง และบุคคลในครอบครัวดังกล่าวเพิ่มขึ้นหรือจะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวดังกล่าว เพื่อมาจังท้องที่ซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นรับราชการอยู่เดิม ไม่ได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งประจำต่างสำนักงาน หรือรักษาการในตำแหน่งที่ประจำอยู่ต่างสำนักงาน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทใช้สิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย
เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามสิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย
เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าน้ำมันสั่งของส่วนตัว
เพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่
ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็น
ข้าราชการหรือลูกจ้างคงครองแล้วหรือกลับเข้ารับราชการใหม่ แต่
ถ้าความตายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ให้เบิกได้ในอัตรากันต่ำสุด

การใช้สิทธิตามมาตรา ~~๔~~ ให้กระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย

มาตรา ๔๙ ในกรณีจำเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๓๕ และ
มาตรา ๔๐ จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น
ซึ่งมิใช่ภูมิลำเนาดังกล่าว โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไม่สูงกว่าการเดินทางกลับภูมิลำเนานั้น ก็ให้กระทำได้เมื่อได้
รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือ
ตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือ
ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ กันยายน ๒๕๑๘

หมวด ๓

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

มาตรา ๔๒ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ แบ่งเป็น

(๑) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(๒) การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้หมายความรวมถึงการเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศไปราชการชั่วคราว ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศ และการเดินทางราชการชั่วคราวในราชอาณาจักร เฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร

มาตรา ๔๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ เมื่อผู้เดินทางได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันรับเงิน ให้นำเงินส่งคืนผู้จ่ายเงินทันที

สำหรับค่าเครื่องแต่งตัว ในกรณีที่ทางราชการสั่งงดการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางได้จ่ายไปแล้วหรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายโดยสุจริต โดยมีหลักฐาน ก็ไม่ต้องส่งคืน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

มาตรา ๔๔ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
ชั่วคราว ได้แก่

- (๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก
- (๒) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (๓) ค่าพาหนะ
- (๔) ค่าวัสดุ
- (๕) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๕ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ให้เบิก
ในลักษณะเหมาจ่ายตามอัตราในบัญชี ๕ ท้ายพระราชบัญญัติ
การเดินทางในวันใดไม่จำเป็นต้องเช่าที่พักแรม หรือโดย
ปกติต้องพักแรมในyanพาหนะ ให้เบิกได้เฉพาะค่าเบี้ยเลี้ยง
เดินทาง

ภายใต้บังคับวาระค่านั่ง ลูกจ้างซึ่งส่วนราชการใน
ต่างประเทศจ้างให้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เดินทาง
ไปราชการ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตาม
อัตราประเภท และสภาพแห่งท้องถิ่นที่หัวหน้าส่วนราชการ
ในต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการต่างประเทศกำหนด ตาม
สมควรแก้ไขรายละเอียดของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราต่ำสุดของบัญชี ๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๔

ท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรืออัตราที่สูงกว่านี้ ตามที่ได้รับความ
ตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๖ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่ocommutation
เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่วงเวลาที่ออกเดินทางจากประเทศไทย
หรือที่พักประจำในต่างประเทศ จนกลับถึงประเทศไทย หรือ
ที่พักประจำในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เวลาไปราชการ ให้นับ
ยึดสิบสั่นห้าโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวัน ถ้าเกินสิบสองชั่วโมง
ให้นับเป็นหนึ่งวัน

ในการนับที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างเดินทาง
และมีความจำเป็นต้องหยุดพัก ให้นำความในมาตรา ๔๕ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือ
ตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไป
ราชการในฐานะผู้แทนส่วนราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมใน
ระดับรัฐมนตรีขึ้นไป จะเลือกเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง
โดยนี้ในสำคัญคู่จ่ายก็ได้

มาตรา ๔๙ ภัยใต้บังคับมาตรา ๔๕ ข้าราชการหรือลูกจ้าง
ซึ่งเดินทางไปราชการในต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกค่าเครื่อง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๖๓

แต่งตัวได้ตามอัตรานิบัญชี ๖ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เว้นแต่การเดินทางออกจากประเทศไทยไปราชการในประเทศไทย สหภาพพม่า ราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน สาธารณรัฐเวียดนาม สาธารณรัฐเชก สาธารณรัฐสหภาพโซเวียต และสิงคโปร์ เป็นเวลาไม่เกินเจ็ดวัน

ผู้ซึ่งกำลังรับราชการประจำอยู่ในต่างประเทศเดินทางไปราชการชั่วคราวที่ได้กิตาม จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้

มาตรา ๔๕ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัว ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศมาแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่างประเทศกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(๒) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปรับราชการประจำใน

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๖๘

ต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

(๓) การเดินทางไปราชการต่างประเทศช่วคราวครั้งใหม่ของนายทหารประทวนในกองทัพเรือซึ่งมียศเป็นจ่าเอกและได้รับเลื่อนยศเป็นพันจ่าที่ระยะเวลาไม่เข้าลักษณะตาม (๒)

มาตรา ๕๐ ค่าพาหนะสำหรับทุกกรณีให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่จะเบิกค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่สำนักงบประมาณกำหนดสำหรับการเดินทางภายนอกในประเทศของต่างประเทศ ก็ได้

มาตรา ๕๑ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางระหว่างต่างประเทศด้วยกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ขั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ขั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี พลตำรวจตรี ขั้นไป หรือหัวหน้าสำนักงานในต่างประเทศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

(๒) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีสิทธิ นอกจากที่กล่าวใน (๑)

มาตรา ๕๒ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่ เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาล อุทธรณ์ขึ้นไป หรือผู้มีสิทธิพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือ พลตรีตรวจตรี ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชา มีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาไม่มีหมายเลข ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชา มีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่นๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๕๓ ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่สำนักงบประมาณกำหนด

มาตรา ๕๔ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้คู่สมรสติดตามไปได้

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่การทูตระดับ ๔ ขึ้นไปซึ่งเป็นหัวหน้าคณะต้องไปราชการเฉพาะกรณี

(ก) ไปราชการหรือขึ้นพระราชสำนัตรัฐธงหรือทูลกระหม่อมฯ ให้พระเจ้าแผ่นดิน หรือประมุขของประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

(ข) การตามเด็จบัตรราชดำเนินเนื่องในการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จเยือนประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

(ค) รัฐบาลของประเทศที่อยู่ในเขตอาณาได้เชิญคู่สมรสไปร่วมงานพิธีภพในประเทศเขตอาณาด้วย

มาตรา ๕๕ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามมาตรา ๕๔ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง เว้นแต่ค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายตามอัตราในบัญชี & ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรสได้ในอัตราคงที่ของอัตราของผู้เดินทาง แต่ถ้าผู้เดินทางได้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงแล้วให้คงจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรส

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรส ให้เบิกได้เฉพาะคู่สมรส ซึ่งติดตามผู้เดินทางจากประเทศไทยไปราชการต่างประเทศ ชั่วคราว

มาตรา ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับราชการประจำ ในต่างประเทศ ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเดือนเดินทาง และค่าเช่าที่พัก

(๒) ค่าเครื่องแต่งตัว

(๓) ค่าพาหนะ

(๔) ค่าใช้จ่ายในการข้ายาน้ำท้องถิ่น

มาตรา ๕๗ ค่าเบี้ยเดือนเดินทางและค่าเช่าที่พัก ในระหว่าง การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกได้ เช่นเดียวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ ข้าราชการผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ ได้ตาม อัตราในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

คู่สมรสและบุตรของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๐๘

(๑) ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นออกเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

(๒) ถ้าออกเดินทางจากประเทศไทยต่างประเทศที่ต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกันกับประเทศไทยที่ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปรับราชการประจำ

มาตรา ๕๕ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่างประเภทกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(๒) การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งก่อน แต่มีระยะเวลาห่างจาก การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัว แต่ไม่ได้เดินทาง ให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้นเป็นวันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย

(๓) ผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย ถ้าต้องเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ซึ่งต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามมาตรา ๕๙ หักด้วยจำนวนค่าเครื่องแต่งตัวที่ได้รับสำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามมาตรานี้ ให้ใช้กับคู่สมรสและบุตรผู้เดินทางด้วย

มาตรา ๖๐ ค่าพาหนะเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศสำหรับตนเอง คู่สมรสในขณะเดินทาง และบุตรซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยจะต้องใช้yanพาหนะที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

นอกจากกระร่วงเจ้าสังกัดจะอนุญาตให้เบิกค่าพาหนะสำหรับผู้ดูดตามผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศได้ดังนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ๒ ขั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มีศรัทธารักษาความประพฤติ หรืออาชีวศึกษา หรือรักษาดูแล หรือรักษาสุขภาพ หรือรักษาสุขภาพและดูแลเด็ก หรือรักษาสุขภาพและดูแลเด็กและเด็กวัยรุ่น ๒ ขั้นไป

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ๓ ขั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มีศรัทธาในความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหาร หรือผู้มีศรัทธาในความเชี่ยวชาญทางด้านการสอน หรือผู้มีศรัทธาในความเชี่ยวชาญทางด้านการวิจัย หรือผู้มีศรัทธาในความเชี่ยวชาญทางด้านการบริการ หรือผู้มีศรัทธาในความเชี่ยวชาญทางด้านการบริการและดูแลเด็ก ๒ ขั้นไป

คู่สมรส บุตรและผู้ดูดตามของผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะไม่ได้ ถ้ามิได้ออกเดินทางภายนอกประเทศไทยในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นี้ออกเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา ๖๑ ให้นำความในมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับในการดูแลเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส หรือผู้ดูดตาม กันหนึ่งคนได้ ได้รับอนุญาตจากกระร่วงเจ้าสังกัดให้เดินทางกลับประเทศไทยด้วย โดยอนุญาต

บุตรซึ่งได้รับค่าพาหนะเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ หรือบุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่รับราชการประจำในต่างประเทศ ถ้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๙

มิได้เดินทางกลับภัยในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางกลับ จะเบิกค่าพาหนะมิได้

มาตรา ๖๒ ค่าโดยสารเครื่องบินไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คู่สมรสหรือบุตร ให้มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นเดียวกับผู้เดินทาง แต่ถ้าบุตรไม่ได้เดินทางพร้อมกับข้าราชการผู้เดินทางหรือคู่สมรสของข้าราชการผู้เดินทาง ให้เบิกในอัตราชั้นสอง

ผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราชั้นต่ำสุด

มาตรา ๖๓ ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไปรับราชการประจำในต่างประเทศพร้อมทั้งคู่สมรสและบุตร ซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้ในอัตราห้าเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตร ซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยจะพึงได้รับจากการราชการ

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากประเทศไทยต่างประเทศหนึ่ง ไปรับราชการประจำในประเทศไทยต่างประเทศอื่น พร้อมทั้งคู่สมรสและบุตรซึ่งต้องเดินทางไปด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตรซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย จะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศไทยซึ่งจะไปรับราชการประจำใหม่

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยต่างประเทศที่ดำรงตำแหน่งประจำอยู่กับประเทศไทยพร้อมทั้งคู่สมรสและบุตร ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตร ได้รับครึ่งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

३

०

८५

6

၁၂၈

អំពីរាជធានីបានក្រោមឱ្យរិ

楚辭卷之三

၆

บัญชี ๒

บัญชีรายรับ-จ่ายตามการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ผู้ดำรงตำแหน่งหรือบุคคล

ประเภท ก.	ประเภท ข.
ไม่สนใจและ น้ำท	ประเภท บ.

ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือรองโท เรอโท เรืออากาศโท ร้อยตำรวจโท ลงมา	๖๐	๓๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วย- ผู้พิพากษา ด้วยศักดิ์ธรรม หรืออัยการผู้ช่วย หรือร้อยเอก เรือโท เรืออากาศสีทอง ร้อยตำรวจเอก พันตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรี	๕๐	๒๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ พันตรี หัวหน้าบุคลากร อัยการจังหวัดผู้ช่วย หรือพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท พันตำรวจโท พนักเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก	๑๐๐	๕๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลลีส์เด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้า- ศาล หรืออัยการประจำรัฐ อัยการจังหวัด หรือพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศตรี พันตำรวจเอก ผู้ดำรงเงินเดือนอัตราพนักงานพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ พันตำรวจเอกพิเศษ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ จนไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ศาลแพ่ง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลลูกพระถนน จนไป หรืออัยการประจำเขต ภูมิภาค หัวหน้าบุคลากร พลเรือตรี พลอากาศตรี พลตำรวจตรี จนไป	๑๕๐	๖๐

୧୮

尼西利藏書

၁၃

อัตโนมัติและริบานตามธรรมชาติส่วนของสันดอนในการเดินทางไปประจำตัวลงสันดอน

၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၁၀	၁၁	၁၂
၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၀	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇

မြန်မာစာတရာ့

၁၇. ၁၈. ၁၉. ၂၀. ၂၁. ၂၂. ၂၃. ၂၄.

၁၇. ၁၈. ၁၉. ၂၀. ၂၁. ၂၂. ၂၃. ၂၄.

၁၃၈

မြတ်စွမ်းပေးသော အမြတ်စွမ်းများ (၁၁)

ເມືດຕະກຳ ເມືດຕະກຳ

(๔) วิธีการจัดการความเสี่ยงที่ดีที่สุดคือ การลดความเสี่ยงโดยการตัดสินใจที่ดี แต่ในบางครั้ง ความเสี่ยงอาจไม่สามารถลดลงได้ จึงต้องมีการวางแผนและจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

લાલાનાથ પ. મ. સ. એમ્પિયરેશન્સ

၁၂၁၃။ မြန်မာတေသနပိုင်ဆိုရေးဝန်ကြီးခွဲ၏ အောင်ဆုံး အောင်ဆုံး အောင်ဆုံး အောင်ဆုံး

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲାଯାଇଛି ।

ອົງຮາດັກໂຈງເຫັນວ່າໃຈຮາມກາຣຕາງປະຈະທີ່ຈະຄຽວ

ประภาก.	ประภาน.
หมายเหตุ	
ผู้ดํารงตำแหน่งหัวหน้าบุรุษ ผู้ดํารงตำแหน่งหัวหน้าบุรุษ	
ผู้ดํารงตำแหน่งหัวหน้าบุรุษพากษา จําตํดะ- หัวหน้าบุรุษพากษา หัวหน้าบุรุษพากษา จําตํดะ- หัวหน้าบุรุษพากษา หัวหน้าบุรุษพากษา จําตํดะ-	
(๑) ประภาก. หมายความว่าประเพณีนุสยาจากที่กําหนดในประภาก. ๑. ประภาก. ๑. หมายถึงประเพณีที่สืบทอดกันมาใน ราชอาณาจักรลาว ก็มีพรา ศีกษาพมา ศีหพันธ์นามเดิม เช่น ศีรดังกາ สำราญรัฐ อินโนนเมีย สำราญรัฐพูลปะนส แปลสำราญรัฐสิงห์โปรด (๒) สําหรับชั้นนำที่เป็นหัวหน้าบุรุษ ให้ได้รับเพิ่มอีก๕๐๐ ๗๐๐ ๙๐๐ ๧๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ผู้แทนของรัฐบาลซึ่งเป็นเอกอ่องรัฐบาลต่างประเพณี ให้ได้รับเพิ่มอีก๕๐๐ ๗๐๐ ๙๐๐ ๗๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ คำศรีองค์ตัวประภาก. ได้ยังเดียว	
ประภาก. หมาย	ประภาน. หมาย

၃

မန္တရာဝတီဘဏ်ပြည့်စုစုပေါင်း၏။

၁၁၅

- (๑) ประเกท ก. หมายความว่า ประเพณี นิยมจากพากหันดูในประเกท ฯ.

(๒) ประเกท ฯ. หมายความว่า ประเพณี ที่นิยมในประเทศไทย ได้ สารภารณ์ประชุมวิปัตย์
เวียดนาม กัมพูชา สหภาพพม่า ศรีลังกา สภาราษฎร์
อินโดเนเซีย สาธารณรัฐเพรีส์ และสาธารณรัฐสิงคโปร์

(๓) อัตราในบัญชี เป็นอัตราเหมือนเดิมที่ได้ก่อไว้ในราชสกุลของอัตราแล้ว

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

ເລີ່ມ ຂະ ຕອນທີ່ ۲۰۰ ຮາຊກິຈຈານບົກຍາ ແຕ ກັນຍາຍນ ແຮກສະ

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่ายได้กำหนดให้การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายในประเภทค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ ประกอบกับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนเครื่องแต่งกายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศที่ใช้อยู่ปัจจุบันไป สมควรปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้